YAŞLILARA SAYGI

قَالَ اللّٰهُ تَعَالَى: وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلاَ تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئاً، وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَاناً، وَبِذِي الْقُرْبَى

وَقَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا ، وَيَعْرِفْ شَرَفَ كَبِيرِنَا

Değerli Müminler!

Yüce dinimiz İslam'ın ana hedefi, insanların dünya ve âhiret mutluluklarını temin etmektir. İnsan, yüce Allah'ın yarattığı en değerli varlıktır; bütün varlıkları onun istifadesine sunmuştur. İnsana saygı dinimizin emri, ahlaki değerlerimizin de temel taşıdır.

Sevgi, saygı ve merhamet Yüce Rabbimizin insana bahşettiği temel insanî duygulardandır. İnsan, ancak bu tür yüce duygular sayesinde mutlu olabilir. Bunların yaşanmadığı yerde insanın kendisiyle ve çevresiyle barışık olması zordur, hatta mümkün değildir.

Bizler, *"İman etmedikçe cennete giremezsiniz; birbirinizi sevmedikçe de olgun Mümin olamazsınız."*(Muslim), *"Birbirini sevmede, birbirine acımada ve birbirine şefkat göstermede müminler bir vücut gibidirler. Vücudun bir uzvu rahatsız olunca; diğer uzuvları da ona ortak olur"*(Muslim) buyuran yüce bir Peygambere iman îman eden insanlarız.

Muhterem Müslümanlar!

Yaşlanmak, her insan için kaçınılamaz bir olgudur. Yaşlılık döneminde insan, hayatın kazandırdığı tecrübelerle yüklüdür, ancak bedenen ve ruhen yorulmuş olabilir, bu itibarla özel bir ilgi ve saygıya layıktır. İnsanlara ve özellikle büyüklere saygı duymak ve bunu söz ve davranışlarımızla göstermek insanî ve İslâmî bir görevdir. Nitekim Peygamberimiz (a.s.), *"İnsanlara merhamet etmeyen Allah da merhamet etmez" buyurmuştur.* (Tirmizi)

Başta anne babamız olmak üzere tanıdığımız ve tanımadığımız bütün büyüklerimize saygı göstermeli ve onları üzecek söz ve davranışlardan kaçınmalıyız.

Aziz müminler!

Dünya hayatı geçicidir. Bugünün gençleri yarının büyükleri olacaktır. Bugün gücü kuvveti yerinde olan insanlardan bir kısmı, belki yaşlanmadan dünya hayatına veda edecek; bir kısmı da ileri yaşlara ulaşıp gücünü, kuvvetini kaybedecektir. Bu, hayatın bir gerçeğidir ve asla değişmez. Bu itibarla belirli bir yaşa ulaşmış insanlara maddî ve manevî destek vermemiz gerekir. Peygamber efendimiz bu konuda şöyle buyurmaktadır: *"Bir kimse Müslüman kardeşinin ihtiyacını giderirse Allah da onun ihtiyacını giderir. Kim Müslüman'ın bir sıkıntısını giderirse Allah da onun kıyamet günü sıkıntılarından birini giderir."*(Muslim)

Müslüman kardeşlerim!

Bize düşen görev, Yüce Allah'ın emrettiği, Peygamber efendimizin tavsiye buyurduğu şekilde yaşlılara ilgi ve saygı göstermek, onlara her konuda yardımcı olmaktır. Gündelik hayatımızın her alanında sözgelimi toplu taşım araçları, alış veriş merkezleri ve bunun gibi sosyal mekanlarda yaşlılara öncelik tanımalıyız.

Unutmayalım ki bugünün yaşlıları dünün gençleri olduğu gibi; bugünün gençleri de yarının yaşlıları olacaklardır. Peygamber Efendimizin şu ikazını her zaman hatırlayalım: *"Küçüklerimize merhamet etmeyen, büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir."*(Tirmizi)

ХУТБЕ

41

УВАЖЕНИЕТО КЪМ ВЪЗРАСТНИТЕ

قَالَ اللهُ تَعَالَى: وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلاَ تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئاً،
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَاناً، وَبِذِي الْقُرْبَى
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمْ: لَيْسَ مِنَّا
مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا ، وَيَعْرِفْ شَرَفَ كَبِيرِنَا

Уважаеми вярващи!

Основната цел на нашата религия е да подсигури щастие на човека, както на този, така и в отвъдния свят. Човекът е най-ценното създание на Всевишния Аллах, Който предоставил всички останали същества в полза на човека. Уважението към човека е от заповедите на религията ни и основата на нашите морални ценности.

Любовта, уважението и състраданието са от основните човешки чувства, с които Аллах (с.т) го е дарил. Единствено с тези благородни чувства човек може да бъде щастлив. Там където те не съществуват е трудно за човек да живее в мир с тези, които го заобикалят, а даже и невъзможно.

Ние сме хора, повярвали на Пратеника, който казал: *„Няма да влезете в дженнета, докато не повярвате, а няма да повярвате истински, докато не се заобичате взаимно ..”* (Муслим) И още: *„По своята взаимна обич, съчувствие и състрадание вярващите приличат на тялото: щом някоя негова част заболее, цялото тяло страда от безсъние и треска”* (Муслим)

Уважаеми мюсюлмани!

Остаряването е явление, което не може да бъде избягнато от никой. Човек в напреднала възраст е опитен, но се чувства психически и физически изтощен, поради което заслужава специално внимание и уважение. Показване на уважение към хората и най-вече към възрастните е човешки дълг и заповед от ислямската религия. Затова Пратеника на Аллах (с.а.с.) е казал: *„Който не е милостив към хората и Аллах не ще бъде милостив към него”* (Тирмизи).

Трябва да бъдем учтиви, както към своите родители, така и към всички познати и непознати възрастни хора, и да избягваме думите и действията, които ще ги наранят.

Скъпи вярващи!

Животът на този свят е временен. Днешните младежи са старците на утрешния ден. Много от здравите и силни хора днес, може би ще си заминат от този свят преди да са остаряли, а други от тях ще напреднат в годините и ще загубят силите си. Това е истината на живота и никога няма да се промени. Затова сме длъжни да подкрепяме хората, които са достигнали определена възраст както духовно, така и материално. Пейгамберът ни (с.а.с.) е повелил следното: *„...Когато някой удовлетвори потребност на свой брат, Аллах ще удовлетвори негова потребност. Когато някой избави мюсюлманин от затруднение, Аллах ще го избави от затруднението в съдния ден...”* (Муслим)

Братя мюсюлмани!

Ние сме длъжни да уважаваме и помагаме възрастните така, както Аллах и Неговия Пратеник са ни заповядали и препоръчали. Трябва да им даваме предимство, когато се качват и слизат от превозните средства, когато пазаруват и навсякъде във всекидневният ни живот.

Нека не забравяме, че както днешните старци бяха вчерашни младежи, така и днешните младежи ще бъдат утре старци. И нека винаги си спомняме предупреждението на любимият ни Пейгамбер (с.а.с.), който казва: *„Не е от нас онзи, който не се смилява над малките ни и не зачита достойнството на възрастните ни”* (Тирмизи)

SİHİR VE BÜYÜNÜN KARANLIK DÜNYASINDAN UZAK DURMAK

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ،
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ، وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ،
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ

Muhterem Müslümanlar!

Peygamberlerin ortaya koyduğu aydınlık yolun ilkelerini özümseyemeyen ve bunu kendi çıkarları ve sahte konumları bakımından tehlikeli gören bir takım insanların öteden beri başvura geldikleri karanlık işlerden biri de sihir ve büyüdür.

Toplumda İslâmî konulardaki temel bilgi ve kültür azalmasına paralel olarak büyücülük, falcılık, astroloji, kahinlik ve medyumluk gibi İslam'ın onaylamadığı birtakım hayali ve karanlık yöntemlere talep artmaktadır. Maalesef bu talep, önemli bir pazar oluşturmakta ve bu pazar, butün karanlık işlerden çıkar sağlayanların işini kolaylaştırmaktadır. Halbuki İslam Dini; falcılık, kehanet, sihirbazlık, medyumluk ve benzeri faaliyetleri şiddetle yasaklamıştır. Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

"...fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı." (Maide, 5: 3)

"Ey iman edenler! (Aklı örten) içki (ve benzeri şeyler), kumar, dikilitaşlar ve fal okları ancak, şeytan işi birer pisliktir. Onlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz."(Maide, 5: 90)

"...düğümlere üfleyenlerin kötülüğünden, ...sabah aydınlığının Rabbine sığınırım." (Felak, 113: 1,4)

Değerli Müminler!

Hz. Peygamber sihri en büyük günahlardan saymıştır. (Ebu Dâvud, Nesâi) Sihri ve sihirle meşgulolanları ve büyücülere başvuranları yeren pek çok Hadis-işerif bulunmaktadır.

Kendisi şöyle buyurdu: „Kimbir kâhine ve yaarrafa gider de onun dediğini tasdik ederse, o gerçekten Muhammed'in (s.a.s.) üzerine indirileni inkar etmiş olur." (Mecma-uz Zevaid); ve *„Kim bir arrafaya gider de ondan bir şey sorarsa Cenâb-ı Hak onun kırk gecelik (kırk günlük ve gecelik) namazını kabuletmez."* (Muslim)

Bu hadislerde büyücülere ve medyumlara başvuran kişilerin, Allah'ın yardımından mahrum kalarak başvurdukları yöntemlerle başbaşa bırakılacakları anlatılmaktadır. Bu sebeple İslam bilginleri sihir, büyü, kehanet gibi uğraşları şiddetle reddetmişlerdir.

Muhterem Müslümanlar!

İslam'a göre her işin meşrufiziki ve maddi sebeplerine sarılmak gerekmektedir. Dolayısıyla sihir, kehanet, medyumluk ve benzeri uğraşlara itibare dilmez. Müslümanların bunlardan uzak durması ve bunlarla meşgul olanlara ilgi göstermemesi gerekir.

Sihirde: yalan, aldatma, kandırma, gözboyama, saf zihinleri bozma, Allah'tan başkasına bağlanma ve Allah'tan başkasının gaybı bilebileceğini sanma gibi hepside İslam'ın temel ilkeleriyle bağdaşmayan bir çok olumsuzluk vardır. Bu iti barla sağlam inançlı bir Müslüman, bunlardan uzak durur, inancına gölge düşürebilecek şeylere itibar etmez ve bukaranlı kişlerle uğraşanlara prim vermez. Çünkü bunlara itibaretmek, bir cahiliye adetidir.

Değerli Müminler!

Dinimizi doğru ve güzel bir şekilde öğrenmeye çalışmalı ve her işte üzerimize düşenleri yaptıktan sonra yalnızca Allah'a güvenmeli, O'na tevekkül etmeli, İslam'ın aydınlık yoluna ters düşen bütün karanlık faaliyetlerden uzak durmalıdır.

МАГИЯТА И ПРЕДСКАЗАНИЕТО

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ،
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ، وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ،
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ

„Кажи [о, Мухаммед]: "Опазил ме Господарят на разсъмването, от злото на онова, което е сътворил, и от злото на тъмнината, когато настъпи, и от злото на духащи по възлите [магьосници], и от злото на завистник, когато завиди!" (ел-Фелек, 1-5)

Уважаеми мюсюлмани!

Основната цел на повелите на Аллах, които ние познаваме като сунетуллах, е да осигури щастието на хората, както на този, така и в отвъдния свят. Точно за това, Аллах (с.т) им изпратил пратеници и книги. И за да живеем спокойно в мир и щастие, в последната небесна книга – Свещения Коран, Той поставил дузина правила, които трябва да спазваме в нашия семеен и социален живот.

Скъпи братя!

Суеверия като магията и предсказанията са от практиките, които анулират спокойствието на хората и общностите, и са строго забранени от нашата религия. Относно тези, които се разправят и вярват на подобни неща, Свещения Коран казва следното: ***„...и да гадаете със стрелите. Това е нечестивост."*** (ел-Маиде, 5: 3) И още: ***„О, вярващи, виното, играта на късмет, кумирите и стрелите са мръсотия от делото на сатаната. Странете от нея, за да сполучите!" (ел-Маиде, 5: 90) А в сура Фелек се казва: „...и от злото на духащи по възлите [магьосници].."*** (ел-Фелек, 113:4).

А Пратеника на Аллах (с.а.с.) е казал: *„Който гадае, и който иска това, не е от нас. Който отиде при гадател и повярва на това, което му каже, той се е отрекъл от низпосланото на Мухаммед – т.е. от Корана."* (Меджм-аз-зевайд)

И казал още: *„Който отиде при Арраф (гадател) и го попита за нещо (откраднато или изгубено), и повярва на това, което му каже, намазът му не се приема четиридесет дена."* (Муслим)

Пратеникът на Аллах предупреждава хората за злината на магията, гадателите и предсказанията, че тези, които вършат подобни неща ще бъдат отдалечени от помощта на Аллах. (Несаи)

Въпреки, че магията, лъжата, измамата, търсенето на помощ от друг, освен Аллах и подобните на тези практики, са от големите грехове и са в разрез с основните ислямски постановления. За съжаление, непознаването на религията от страна на мюсюлманите, на днешно време виждаме все повече да получават популярност.

Уважаеми мюсюлмани,

Трябва да се пазим от суеверията като магията, гадателството и медиумството, и никога да не вярваме на хората, които се занимават с тези дейности. Не трябва да забравяме, че тези измамници никога не могат да отразят истината и само Аллах (с.т) знае неведомото и бъдещето. Ние сме длъжни да направим всичко, което ни е по силите и да свършим работата си добре, а след това да се доверим и уповаваме на Аллах, и само от Него да искаме помощ.

EDEP VE HAYA

وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ

Muhterem Müslümanlar,

Edep, insanın söz ve hareket olarak diğer insanlarla olan ilişkilerinde ölçülü davranması ve iyi geçinmesidir. Benliğe yerleşen güzel bir huy olan edep, kişiyi lekeleyici şeylerden koruyan bir melekedir. Hayâ ise, ahlâk ve edebe aykırı, dinî emirlere muhalif söz ve filler karşısında utanmaktır. Diğer bir deyişle hayâ; çirkin şeylerden ruhun sıkılması, edebe aykırı bir işin meydana çıkmasından dolayı kalbin duygulanıp sıkıntı içinde kalmasıdır.

Aziz Mü'minler,

Allah'u Teâla insanı en güzel bir şekilde yaratmış ve ona doğru yolu gösterecek kitaplar ve peygamberler göndermiştir. Peygamberlerin gönderiliş amaçlarından biri de insanı, kâmil bir ahlâkî olgunluğa eriştirmektir. Bizim peygamberimiz ise hadîs-i şerîfinde *"Ben, güzel huyları tamamlamak için gönderildim."* [Muvatta] buyurmuştur. Güzel huy, ahlâk ve hayâ insanı Allah'ın rızasına ulaştıracak en önemli ve gerekli özelliklerdendir. *"Kıyamet günü mü'minin terazisinde en büyük ağırlığı, huy güzelliği meydana getirir."* [Riyâzu's-Salihîn]

Muhterem Kardeşlerim,

Hayâ ve edep, îmânla bağlantılıdır ve îmânın göstergelerinden biridir. Bu özelliği ise yine hadîs-i şerîfte şöyle ifade edilmektedir: *"Îmân, yetmiş küsür derecedir. En üstünü 'Lâ ilâhe illallâh (Allah'tan başka ilah yoktur)' sözüdür, en düşük derecesi de rahatsız edici bir şeyi yoldan kaldırmaktır. Hayâ da îmândandır."* [Buhârî] Hayâ, hem Allah katındaki hem de insanların yanındaki değerimizi ifade eder. Hayânın en güzeli Allah'a karşı gelmekten sakınmaktır. İnsanı sonsuz nimetlerle donatan, onu bütün varlıklara üstün kılan Yaradan'a karşı nankör bir tavır takınmak elbette doğru bir davranış değildir. O halde Allah'a gerçek manada bir îmân, ibadetleri hakkıyla yerine getirmek, emir ve yasaklara uymak, Allah'a karşı hayâlı olmanın alametidir.

Aziz Kardeşlerim,

"İslâm, güzel ahlâktır." [Kenzü'l-Ummâl] Bir Müslüman her zaman ahlâkını güzelleştirmeye ve İslâm ahlâkıyla ahlâklanmaya çalışmalıdır. Çünkü insanı üstün, yaratılış yolunda değerli kılan bu özelliklerdir. Kişiliğin gelişmesi ve olgunlaşması iyi bir eğitimle mümkün iken, eğitimin mükemmel olması için edep ve hayâyla yoğrulmuş olması gerçeğini hiç bir zaman aklımızdan çıkarmamak gerekir. Yine Resûlullah şöyle buyuruyor: *"En kâmil îmânlı mü'minler, en güzel huylu olanlardır."* Başka bir hadisinde ise şöyle buyuruyor: *"Hiç bir baba, çocuğuna, güzel terbiyeden daha üstün bir hediye veremez."* [Tirmizî, Riyazü's-Salihîn]

Hutbemi Cenâb-ı Allah'ın İsrâ Sûresi'ndeki şu âyet-i kerîmesi ile bitiriyorum: ***"Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma. Çünkü sen (ağırlık ve azametinle) ne yeri yarabilir ne de dağlarla ululuk yarışına girebilirsin."*** [İsrâ, 17/37.]

ДОБРИЯТ НРАВ И СВЕНЛИВОСТТА

وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا
وَقَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ

Уважаеми мюсюлмани!

Добрият нрав „едеб" е човек да спазва границите в говора и действията си спрямо другите и се отнася добре към тях. Едебът е от добрите качества, които заемат място в душата на човека и го пазят от лошите навици и постъпки.(Адаб-ъ Муашерет)

А свенливост „хая" е това, което кара човек да се срамува и притеснява, когато върши противни на етиката и религията дела. Ако трябва да се каже по друг начин, това е едно чувство, което кара сърцето да усеща болка, а душата притеснение, когато човек върши срамни и противни на етиката дела. (О.Н.Билмен)

Уважаеми братя!

Всемогъщият Аллах е създал човека в най-съвършена форма и изпратил пратеници и книги, които да му покажат правият път. Една от целите да бъдат изпратени пратениците е да повдигнат нравствената степен на хората. Затова Пратеника на Аллах (с.а.с.) казва: *„Бях изпратен да допълня добрите нрави."*(Муватта)

Добрият нрав и свенливостта са най-важните качества, които приближават раба до неговия Господар. Относно това Расулюллах (с.а.с) казва: *„Няма нещо, което да е по-тежко във везните на вярващият в съдния ден, от добрият му нрав."*(Р.Салихин)

Уважаеми мюсюлмани!

Свенливостта и етиката са свързани с вярата, и показват нейната степен. Това също е споменато от Пратеника на Аллах (с.а.с.), който казва: *„Вярата е седемдесет и няколко степени. Най-високата от тях е засвидетелството, че няма друг бог, освен Аллах (ля иляхеиллеллах), а най-ниската е, да отстраниш от пътя това, което пречи на хората. И свенливостта „хая" е от вярата."*(Бухари, Муслим)

Свенливостта е качеството, с което се измерва нашата ценност, както при Аллах (с.т), така и при хората. А най-свенлив е този, който не се противи на Аллах, Който ни създал в най-съвършена форма и подчинил на нас всички останали твари. Но ако въпреки всичко това, Му се противим, тогава наистина сме неблагодарници.

Уважаеми братя!

„Вярата е добрият нрав" (Кенз-улуммал), и за това мюсюлманинът трябва да се старае, да разкраси и обогатее своят нрав, който ислямската религия заповядва. Ценността на човека спрямо другите създания, се измерва единствено с тези негови качества. И не трябва да забравяме, че ако развитието на човека става възможно единствено чрез учението, то това учение достига съвършенство единствено чрез свенливостта и добрия нрав. Пратеника на Аллах (с.а.с.) е казал: *„Най-добрите сред вярващите са тези, които притежават най-добрият нрав."*(Р.Салихин) И казал още: *„Нито един баща не може да даде на своето дете по-ценен подарък от добрият нрав."*(Тирмизи)

Ще завърша хутбето си със словата на Всемогъщият и Всемилостив Аллах, който повелява:

„И не върви по земята с надменност! Ти нито ще пробиеш земята, нито ще се въздигнеш колкото планините."
(Исра, 17: 37)

CAMİYE KOŞALIM, KUR'AN'LA BULUŞALIM

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يِهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمْ:
إِذَا مَاتَ الإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٍ
جَارِيَةٍ ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ

Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: "Gerçekten bu Kur'an, en doğru yola ulaştırır. İyi işler yapan müminler için büyük bir mükâfat olduğunu müjdeler." (el-İsra, 17/9).

Okuduğum hadis-i şerifte ise Efendimiz (s.a.s) şöyle buyurmaktadır: *"İnsanoğlu ebediyete irtihal ettiği zaman amel defteri kapanır. Şu üç kişinin defteri ise kapanmaz ve bunlara sevap yazılmaya devam eder. Ardında sadakayı cariye, yani kalıcı bir hayır bırakan kişi. İlmini insanlığın hayır ve hizmetine sunan kişi. Kendisine hayır duada bulunan bir evlat yetiştiren kişi."*(Tirmizî).

Aziz kardeşlerim!

İşte Yüce Kitabımız Kur'an'ın mesaj ve anlam dünyası ile çocuklarımızı ve gençlerimizi buluşturmak en başta gelen vazifemizdir! Unutmayalım ki yeryüzünde bulunan her şey bize birer emanet olarak verilmiştir. Sahip olduğumuz bütün nimetler, bizlere Allah'ın emanetidir. Gerçek şu ki; bize verilen en büyük ve en değerli emanet, ciğerparelerimiz olan çocuklarımızdır.

Bizler, dünyaya veda ettikten sonra arkamızdan hayır dualar edecek salih evlat bırakmalıyız. Dualarımızı en çok bu yönde yapmalıyız. Allah'tan salih evlat istemeliyiz. Yavrularımızın salih birer evlat olarak hayatlarını devam ettirebilmeleri için üzerimize düşen vazifeler vardır. Her evladın ana-baba üzerindeki en büyük hakkı, her şeyden önce ona bir benlik, bir kişilik ve kimlik kazandırmasıdır.

Yavrularımıza benlik kazandırabilmek için öncelikle onlara hayatın manasını öğretmeliyiz. İnsanın değerini, yaratılış gayesini, nereden geldiğini ve nereye gideceğini öğretmeliyiz.

İkinci olarak çocuklarımıza kişilik kazandırmalıyız. Kişilik ise her şeyden önce güzel ahlak ile şekillenir. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s), bu konuda *"Hiçbir anne-baba, çocuğuna güzel ahlaktan daha kıymetli bir miras bırakmamıştır."*(Tirmizî) buyurmuştur.

Üçüncü olarak yavrularımıza kimlik kazandırmalıyız. Onları Allah'a kul, Muhammed Mustafa (s.a.s)'ya ümmet, İslam'ın değerleri ile donanmış erdemli kişiler olarak yetiştirmek, bu hayattaki en önemli görevimizdir.

"Camiye koşalım, Kur'an'la buluşalım" dusturuyla başta biz büyükler çoçuklarımıza güzel öğrnek olarak onları Camiyle, Cemaatle, Kur'an'la bulşturmamız gerekir.

Aziz Kardeşlerim!

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s), bir hadislerinde ideal gençliği, "neşeyi Rabbine ibadette bulan gençlik" diye tarif etmiştir. Ne acıdır ki, bugün, bazı gençlerimizin neşeyi nerelerde bulmaya çalıştığını ve oraların, onların ömürlerini nasıl törpülediğini, hayatlarını nasıl tahrip ettiğini hepimiz biliyoruz. Zira neşeyi Rabbine ibadette bulamayan gençlik, neşeyi, sevinci, huzuru başka yerlerde arayacaktır.

Unutmayalım ki, milletlerin istikbâli gözlerindeki ışığa bağlıdır. Gözlerinin nurunu kaybeden milletler, geleceği göremezler, sağlam bir istikbal inşa edemezler. Çocuklarımız, gençlerimiz, gözlerimizin nurudur; kalplerimizin sürurudur. Hutbemi Rabbimizin Kur'an-ı Kerim'de bizlere öğrettiği bir dua ile bitirmek istiyorum:

"Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle" (el-Furkân, 25:74.)

КЪМ ДЖАМИЯТА ДА СЕ ПРИТЕЧЕМ, С КОРАНА ДА СЕ ЗАПОЗНАЕМ

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يِهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمْ:

إِذَا مَاتَ الإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ

Уважаеми братя!

В айета, който прочетох Всемогъщият Аллах повелява: ***„Този Коран напътва към най-правото и благовества вярващите, които вършат праведни дела, че ще имат огромна награда”*** (ел-Исра, 17: 9)

Пратеника на Аллах (с.а.с) казва:

“Човек, след като умре, делата му се прекъсват, освен три неща: Текуща милостиня (садака-и джарие); знания, които могат да се ползват от хората; и праведните деца, които ще се обръщат към Аллах с дуа за него.” (Тирмизи)

Уважаеми братя!

Най-важното ни задължение е да запознаем нашите деца и младежи с посланието на Свещения Коран. И нека не забравяме, че всички блага, с които разполагаме на този свят са ни поверени от Всевишния Аллах, а най-скъпото нещо сред тях, което добре трябва да пазим, са нашите деца.

След като се разделим с този свят, трябва да оставим праведно потомство, което ще се моли за нас. Това е, което най-много трябва да искаме от Аллах (с.т) по време на нашата дуа. За да продължат живота си като праведни раби, ние сме длъжни да помогнем на нашите деца, да намерят себе си, своята индивидуалност и идентичност, което е най-голямото право на всяко дете върху своите родители.

Но за да намерят себе си, на първо място трябва да ги научим какъв е смисълът на този живот, каква е стойността на човека, целта от неговото създаване, от къде е дошъл и къде отива.

На второ място, трябва да придобият индивидуалност, а тя се оформя с моралните ценности, за които Пратеника на Аллах (с.а.с.) казва: *„Никои родители не са оставили по-ценно наследство на своето дете от добрият нрав и възпитание.”* (Тирмизи)

На трето място, трябва да придобият идентичност. Затова, задължение за нас е да ги възпитаме като добродетелните хора, украсени с ценностите на исляма, достойни раби на Аллах и добри привърженици на Мухаммед Мустафа (с.а.с.) и неговата общност.

С девиза „Към джамията да се притечем, с Корана да се запознаем”, най-напред ние възрастните трябва да станем пример за нашите деца и да ги запознаем с джемаата, джамията и Корана.

Уважаеми братя!

Любимият ни Пейгамбер в един хадис определя мюсюлманската младеж по следния начин: „...тези младежи, които намират удоволствие и забавление в покорността на Аллах...”. За съжаление всички ние знаем къде и по какъв начин младежите днес се стараят да намерят удоволствието. Как се поддават на страстите и съсипват живота си. Защото тези от тях, които не откриват забавлението в покорството на Аллах, го търсят на друго място.

Нека не забравяме, че бъдещето на всяка нация, зависи от зрението й. Тези, които са загубили светлината си, не могат да виждат напред и да изградят здраво бъдеще. Младото поколение са светлината на очите и щастието на сърцата ни. Ето за това, ще завърша хутбето си с дуа, която Аллах (с.т.) ни учи в Свещения Коран:

„Господарю наш, дари ни със съпруги и потомци -; радост за очите ни! И ни стори водители на богобоязливите!” (ел-Фуркан, 25: 74)